

Forslag, her ligger. Men der er ingen Grund til at opholde sig ved det, til Trods for at det af Mac Donald, i det bekendte Interview i „Politiken“, faar Karakteren af at være baade intelligent og løfterigt. *Intelligent* — jeg tænker, at det vel ikke er intelligent i den almindelige Betydning af Ordet, for det kunde han vel neppe sige om det, men derimod i Betydning af en vis Forstandighed, nemlig den Forstandighed, der ligger i, at det stiler mod Afrustning. Eller som det ærede Medlem Hr. P. Munch udtrykte sig: at det, Mac Donald vilde sige, var egentlig det samme, som han sagde, nemlig, at vi skal Nedrustning, der skal ende med Afrustning, det samme altsaa, som jeg har sagt, og som hele Delegationen har givet sin Tilslutning.

Den højtærede Udenrigsminister udtaler, at vor Selvstændighed varetages bedst derved, at vi udkæmper vore Stridigheder indenfor vore egne Grænser. Ja, det er saa utrolig rigtigt; men hvem er det, der blander Udlandet ind? Hvem var det, der fremdrog disse famøse Udtalelser af Mac Donald, som nu er kommet i den rette Belysning ved, hvad Marks v. Würtemberg og Branting har sagt? (Munterhed fra Socialdemokratiet). De Herrer ler, og jeg forstaar saa godt, at De, som er opdraget af den Presse, De til daglig læser, ler derad, men Brantings og Würtembergs Udtalelser staar jo. Hvem var det altsaa, der fremdrog netop denne Episode og støttede sig paa den? Den højtærede Socialminister har fremsat en Udtalelse i et Blad om, at jeg en Gang har sagt, at det var storstilet Humbug. Ja, da jeg læste „Social-Demokraten“ dernede og saa den Brug, Bladet gjorde af denne Episode, saa, hvorledes man anvendte det forud for Landstingsvalgene, saa var det ganske rimeligt — og det mener jeg den Dag i Dag —, at man sagde, hvordan det forholdt sig.

Jeg ønsker at stille den højtærede Udenrigsminister et direkte Spørgsmaal. Naar der nu bliver sammenkaldt en Nedrustningskonference — enten det nu bliver den, der er bestemt ved Genève-Protokollen, eller en anden, en Nedrustningskonference vil der jo komme —, vil den højtærede Udenrigsminister saa forelægge det Svar, som Regeringen bliver opfordret til at give om, hvordan Danmark stiller sig med Hensyn til det militære Forsvar her i Landet, for det udenrigspolitiske Nævn, saaledes at det udenrigspolitiske Nævn kan faa set dette Svar, inden det afsendes, enten det nu bliver til den Nedrustningskonference, der skal sammenkaldes til den 15. Juni, eller

en hvilken som helst anden Nedrustningskonference, at dog vi andre, som har en stik modsat Opfattelse, kan faa Lov til at tage nogle Forbehold, hvis det virkelig skulde ende saadan, at den højtærede Regering vil fremsende dette Forslag, som her foreligger til Behandling?

Der var i sin Tid et militært Storhedsvanvid her i Landet, og det var personificeret i Navnet Jesper Jespersen v. Bahnson. Nu har vi faaet et Smaahedsvanvid her i Landet, og det er personificeret i Navnet L. Rasmussen. Men vi maa bort fra dette Smaahedsvanvid; jeg ser ogsaa, at den højtærede Udenrigsminister vil løfte os ud af det, og jeg ønsker ham Lykke dertil. Det, vi ønsker, er jo et Fredsværn, et Vagtværn, det er slet ikke dette, som nogle har villet gøre det til, dette, som jeg beklager, at der fra visse Sider undertiden er kommet Hentydninger til, at det særlig er mod Tyskland, vort Værn skal indrettes. Det er der jo slet ikke Tale om, og det bør der ikke være Tale om. (Afbrydelse af Statsministeren). Jeg hører, at den højtærede Statsminister mener, at der maa være Tale derom, men jeg tror det ikke. Det, som i sin Tid var Tilfældet med Danmark og Sverige, da disse to Lande havde ligget i Krig med hinanden, det kan ogsaa blive Tilfældet mellem Danmark og Tyskland, og det vil blive Tilfældet; det har vi ogsaa arbejdet paa fra mange Sider gennem mange Aar, at der ved den Grænse, der nu er blevet skabt paa Grundlag af Selvbestemmelsesretten, bliver Mulighed for Forstaaelse mellem de Folk, der kulturelt hører sammen, Mulighed for, at de ogsaa vil arbejde sammen. Det, vi skal, er et Værn for vor Fred, det er en Solidaritetsvillie, som giver det, der er nødvendigt for at være med til at skabe Freden og afværge Krigen. Vi har ikke Spor af Lyst til Krig nogen af os, vi har alle været i saa nær Forbindelse med Krigens Ulykker, at vi hader den akkurat lige saa meget som de Folk, der har været i Krig, men vi vil et Solidaritetsforsvar, et Værn om vor Fred, og derfor betragter vi Fremsættelsen af dette Afrustningsforslag som en Ulykke og som en Fornedrelse for vort Land.

Nis Nissen: Det var egentlig oprindelig slet ikke min Mening, at jeg vilde have taget Ordet i denne Debat, og det er for saa vidt ogsaa paa en Maade overflødig, som mine Partifæller, de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. Niels Petersen, paa en ganske udtømmende og grundig Maade har fremsat netop de Synspunkter, som ogsaa jeg fuldt